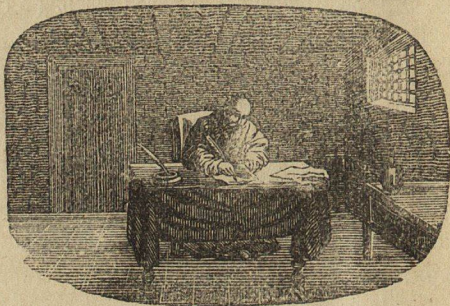

скопъ-тъ застанѣ на врата-та и му забрани да влѣзе. Царь-тъ размышляваше върху това осем мѣсеци, но най-послѣ ся рѣши да свърши църковно покаяніе. Той съблѣче царскъ-тъ си мантиѣ, паднѣ на лице-то си, и изрече думы-тъ на 119 Псаломъ. «Душя-та ми ся залѣпи за прѣсть-тъ и пр.» Народъ-тъ плачеше и моляше ся ведно съ царь-тъ. Това е станѣло кѣмто свършека на четвъртый-тъ вѣкъ.

Църковный отецъ Іеронимъ († 422 год.) живѣлъ едно врѣме като пустынникъ въ Сирійскъ-тъ пустынь, и вѣобщѣ е былъ голѣмъ распространитель на монашество-то.

Послѣднитѣ двадесеть-петъ години на живота си, той прѣминѣлъ въ единъ монастырь въ Витлеемъ, гдѣ-то ся зани-

маваше съ тълкуваніе на Св. Писаніе, и написалъ много полезны книги, нѣ особенно прѣводъ-тъ на Библиѣ-тъ на Латинскый языкъ прѣписалъ на чисто. Този «Вулга-та» бѣше единственый источникъ за познаваніе-то на божественно-то откровеніе за цѣлѣ-тъ Западнѣ църквѣ, въ кождо знаніе-то на Еллинскый и Еврейскый языкъ бѣше